

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie X. Y.,
podejrzanej o czyn z art. 177 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 24 kwietnia 2026 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim
z dnia 13 kwietnia 2026 r., sygn. akt II K 200/26,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim o
sygn. akt II K 200/26 do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Lubartowie.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2026 r., sygn. akt II K 200/26, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy X. Y. podejrzanej o czyn z art. 177 § 1 k.k., innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swój wniosek sąd wskazał, że w przedmiotowej sprawie podejrzana X. Y. jest zatrudniona w sądzie właściwym miejscowo do rozpoznania sprawy II K 200/26 w charakterze sekretarza

sądowego, co może wywoływać niebezpieczeństwo dla obiektywnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (zob. postanowienie SN z dnia 18 lutego 2021 r., IV KO 4/21; postanowienie SN z dnia 15 maja 2023 r., III KO 41/23; postanowienie SN z dnia 27 lutego 2025 r., III KO 3/25).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, uznać należy, że przytoczone we wniosku sądu *meriti* argumenty wskazują, że zachodzi tego rodzaju okoliczność pozwalająca na przyjęcie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania przedmiotowej sprawy do jej rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Z akt sprawy wynika, że sprawa X. Y., podejrzanej o czyn z art. 177 § 2 k.k., trafiła do rozpoznania do Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim, w którym to sądzie, w II Wydziale Karnym podejrzana pracuje w charakterze sekretarza sądowego. Podejrzana, z uwagi na wykonywane obowiązki zawodowe, pozostaje w relacjach zawodowych, a także osobistych z sędziami tego sądu. Powyższe okoliczności jednoznacznie wskazują, że w takim układzie procesowym mogłyby rodzić się wątpliwości co do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy przez ten sąd.

Zgodzić należy się z tezą, ugruntowaną już w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego, że jeżeli stroną procesu jest sędzia, pracownik sądu lub inna osoba, która ma ciągle bliski zawodowy, a także osobisty kontakt z sędziami - ten sąd nie

powinien orzekać w sprawie (zob. postanowienie SN z dnia 24 czerwca 2020 r., V KO 45/20; postanowienie SN z dnia 29 maja 2024 r., IV KO 56/24; postanowienie SN z dnia 24 stycznia 2025 r., III KO 171/24; postanowienie SN z dnia 20 lutego 2025 r., V KO 22/25).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił przekazać przedmiotową sprawę Sądowi Rejonowemu w Radzynie Podlaskiej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jednocześnie czyniąc zastrzeżenie, że decyzja powyższa podyktowana jest troską o dobro wymiaru sprawiedliwości, albowiem okoliczności tej sprawy, w sytuacji gdyby rozpoznawał ją sąd właściwy, mogłyby w odczuciu społecznym wywołać wątpliwości co do obiektywności i rzetelności prowadzonego postępowania (zob. postanowienie SN z dnia 25 października 2024 r., V KO 108/24).

Uwzględniając wskazane okoliczności uznano, że zaistniała podstawa określona w art. 37 k.p.k. do przekazania przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w Lubartowie, położonemu w odległości stosunkowo bliskiej od sądu miejscowo właściwego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[WB]

[r.g.]